

προσφέρει αφιλοκερδώς (μέρος των εσόδων της συναυλίας θα πάει στο «Χαμόγελο του Παιδιού») να χρησιμοποιηθεί από την ευρύτερη παροικία και τις οργανώσεις της. Είναι πλέον σε θέση να παρουσιάσει τον ελληνικό μουσικό πλούτο και να ομορφύνει πλήθος εκδηλώσεων είτε στα πολυπολιτισμικά φεστιβάλ των Δήμων, είτε, π.χ. στις εκδηλώσεις που συμμετέχει το Προξενείο με σκοπό να προβάλλει την Ελλάδα.

Η σκληρή δουλειά της χορωδίας και η ευαισθησία και γνώση του Θέμου Μέξην ήταν διακριτή από την αρχή μέχρι το τέλος. Από την ορχήστρα μέχρι την επιλογή των ντουέτων όλα είχαν γίνει με μοναδικό επαγγελματισμό και είχαν υποταχθεί στις πρωτόγνωρα υψηλές για παροικιακή εκδήλωση, του Θέμου Μέξην. Αναφέρω, χωρίς να θέλω να αδικήσω κανέναν, την ερμπνεία των Αλέκου Γκαλελή και Γιάννη Χαλκιώτη σε δύο κλασικά τραγούδια του Ζαμπέτα: Αγγώριστοι και οι δύο κάτω από τις οδηγίες του Μέξην, έδωσαν στην ερμπνεία τους κάτι πολύ προσωπικό. Έκανε επίσης εντύπωση, η απόλυτη προσήλωση του Χρήστου Παξινού στην ερμπνεία των τραγουδιών και η προσπάθεια του να δώσει τον καλύτερο εαυτό του παρά την κούραση και την ψυχολογική πίεση που είχε καθώς ήταν από τους βασικούς διοργανωτές της συναυλίας, η ισορροπία ανάμεσα στη λεπτότητα που απαιτούσε ο μαέστρος και στο φυσικό πάθος της Χριστίνας Καλλιγά, της Έλλης Στασή, της Σούλας Άντριους, της Πόλα Πανιάρα, η εξαιρετική ερμπνεία του Μάκη Βουτσινά. Δεν θέλω να αδικήσω κανέναν αλλά όλα τα μέλη της χορωδίας ξεπέρασαν τον εαυτό τους. (Περισσότερα για την Χορωδία και όλα τα ονόματα των μουσικών και των χορωδών σε προσεχή έκδοση. Επίσης, τις επόμενες μέρες θα μπορέσετε να δείτε στη σελίδα μας στο Facebook εκτενή αποσπάσματα από την βραδιά).

Παρά το αυστηρό πλαίσιο που είχε δημιουργήσει ο Μέξης για την ερμπνεία των τραγουδιών δεν έλειψαν και οι στιγμές μεγάλης συναισθηματικής έντασης όπως ήταν αυτό το γλυκό κορίτσι, πάρα πολύ στην Ζαμπέτα ανέβηκε στη σκηνή, πίρε το μικρόφωνο και μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της χορωδίας ήταν σαν να ψιθύρισε ένα τραγούδι στο αυτί του πατέρα της. Το θερμό χειροκρότημα, που παρουσία πλήθους νέων ανθρώπων που «πείστηκαν» από αυτό που είδαν, η αυτοπειθαρχία των μελών της Χορωδίας, η εξαιρετική ορχήστρα που επίσης εντυπωσίασε το κοινό, ήταν η καλύτερη υποθήκη για το μέλλον της χορωδίας που μετά από αυτή τη συναυλία απέδειχε ότι έχει περάσει σε άλλο επίπεδο και είναι έτοιμη για νέες προκλήσεις.